

Sygn. akt II AKo 65/12

POSTANOWIENIE

Dnia 2 maja 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA - Małgorzata Mojewska

Sędziowie: SA - Marek Motuk (spr.)

SA - Maria Mroziak - Szykiel

Protokolant - st. sekr. sąd. Agnieszka Murzynowska

przy udziale Prokuratora Jerzego Mierzeckiego

po rozpoznaniu w sprawie P. S.

oskarżonego o czyn z art. 258 § 1 k.k. i inne

w przedmiocie wniosku oskarżonego i jego obrońcy

o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie i sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie od orzekania w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego A. K.

na podstawie art. art. 42 § 4 k.p.k. a contrario

p o s t a n a w i a:

I. pozostawić bez rozpoznania wnioski oskarżonego P. S. i jego obrońcy o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie i sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie od orzekania w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego A. K.

II. przekazać wnioski oskarżonego P. S. i jego obrońcy o wyłączenie sędziego A. K. do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 6 kwietnia 2012 r. (data nadania) oskarżony P. S. wniósł o wyłączenie od orzekania w jego sprawie sędziego A. K. Jednocześnie oskarżony wniósł o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie i sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie od orzekania w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego A. K.

Na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2012 r. obrońca oskarżonego – adw. M. G. poparł wniosek P. S. i w jego uzupełnieniu złożył do akt listę sędziów Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie i Sądu Okręgowego w Warszawie.

Zarządzeniem z dnia 11 kwietnia 2012 r. Zastępca Przewodniczącego XVIII Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Warszawie przekazał wnioski oskarżonego i jego obrońcy do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie z uwagi na niemożność utworzenia składu spośród sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie do jego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Na wstępie podkreślić należy, że instytucja wyłączenia sędziego urzeczywistnia konstytucyjnie zagwarantowane prawo do bezstronnego sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP). Niedopuszczalne jest jednak aby strona w celu realizacji

swoich interesów procesowych w sposób instrumentalny wykorzystywała tę instytucję doprowadzając w konsekwencji do sparaliżowania postępowania karnego i uniemożliwienia wydania rozstrzygnięcia w rozsądnym terminie. Treść zarządzenia z dnia 11 kwietnia 2012 r. wskazuje, iż powyższy mechanizm oraz prawdziwe intencje oskarżonego nie zostały odczytane w sposób właściwy przez Zastępcę Przewodniczącego Wydziału Karnego w Sądzie Okręgowym w Warszawie.

Odnosząc się bezpośrednio do wniosku oskarżonego P. S. i jego obrońcy o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie i sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie od orzekania w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego A. K. stwierdzić należy, iż pozbawiony jest on jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych.

Bezpodstawny, i to w stopniu oczywistym, jest wniosek w tej części w jakiej domaga się wyłączenia wszystkich sędziów Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie. Postępowanie karne przeciwko P. S. toczy się bowiem przed Sądem Okręgowym w Warszawie Kodeks postępowania karnego nie przewiduje natomiast możliwości wyłączenia sędziego innego sądu, przed którym postępowanie w ogóle się nie toczy (vide: Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 20 marca 2002 r., sygn. akt II AKo 69/202, KZS 2003/3/78).

W podobnym stopniu bezpodstawny, a przez to niedopuszczalny, jest wniosek oskarżonego i jego obrońcy w zakresie w jakim dotyczy wyłączenia wszystkich sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie od rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego A. K.

Przeciwko dopuszczalności wniosku o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie przemawia przede wszystkim okoliczność, że wniosek ten dotyczy de facto sędziów, którzy nie zostali jeszcze wyznaczeni do rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego A. K. W sprawie nie zostało bowiem wydane jeszcze zarządzenie o wyznaczeniu sędziego, który wniosek ten ma rozpoznać. W myśl jednolitego orzecznictwa Sądu Najwyższego od udziału w sprawie może być bowiem wyłączony tylko ten sędzia, który wyznaczony został do jej rozpoznania (vide: postanowienia Sądu Najwyższego z 30 czerwca 2010 r., WD 7/10, OSNKW 2010/1/1344 i cytowane tam orzecznictwo). Ustawa procesowa nie przewiduje wyłączenia sędziego in abstracto, ale wiąże wyłączenie sędziego wyłącznie z „udziałem w sprawie”. W rozumieniu art. 42 § 3 k.p.k. „udział w sprawie” oznacza natomiast podejmowanie przez sędziego czynności procesowych związanych z merytorycznym rozstrzygnięciem określonej sprawy (vide: Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 20 marca 2002 r., sygn. akt II AKo 69/202, KZS 2003/3/78).

Niezależnie od powyższego podnieść należy, że obowiązujące przepisy postępowania karnego nie przewidują możliwości wyłączenia wszystkich sędziów danego sądu ani nawet wszystkich sędziów konkretnego wydziału tego sądu. Należy też podkreślić, że jedyną przyczynę wyłączenia sędziego od orzekania w przedmiocie wniosku o wyłączenie określa art. 42 § 4 zd. 2 k.p.k. Jest to szczególna podstawa wyłączenia sędziego z mocy prawa, wykluczająca dopuszczalność orzekania w kwestii wyłączenia przez sędziego "którego dotyczy wyłączenie". Znajduje ona zastosowanie tylko w wypadku wskazanym w tym przepisie i kwestię tę reguluje wyczerpująco. Nie istnieje zatem, w zakresie składu orzekającego w kwestii wyłączenia sędziego, możliwość stosowania innych podstaw wyłączenia sędziego dlatego, że okoliczności wyliczone w art. 40 i art. 41 § 1 k.p.k., dotyczą wyłącznie sędziego wyznaczonego do udziału w sprawie tj. do orzekania o głównym przedmiocie procesu, a nie w kwestii wyłączenia innego sędziego od udziału w tejże sprawie (vide: Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 r., sygn. akt V KK 195/04, OSNKW 2005/1/5). Tymczasem P. S. swoje żądanie uzasadnił faktem, że sędzia K. jest znany wszystkim sędziom sądów (...) i jego znajomi sędziowie „nie chcąc mu zrobić przykrości” mogliby rozstrzygnąć wniosek o jego wyłączenie nieobiektywnie, zatem z powołaniem się na przesłankę określoną w art. 41 § 1 k.p.k.

Reasumując stwierdzić wypada, że wniosek P. S. i jego obrońcy o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie i sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie od orzekania w przedmiocie wniosku o wyłączenie sędziego A. K. nie spełnia ustawowych wymogów dopuszczalności, o którym mowa w art. 42 k.p.k., dlatego - wobec braku podstaw prawnych do jego rozstrzygnięcia - należało pozostawić go bez rozpoznania (vide: Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2011 r., sygn. akt IV KZ 7/11, Biul.PK 2011/4/29).

Mając na względzie powyższe przyjąć należy, że Sąd Okręgowy w dalszym ciągu jest właściwy rzeczowo do rozpoznania wniosku P. S. i jego obrońcy o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędziego A. K. Warunkiem przekazania wniosku sądowi wyższego rzędu jest bowiem niemożność utworzenia składu sądu orzekającego w kwestii wyłączenia z powodu niewystarczającej liczby sędziów. W niniejszej sprawie taka sytuacja nie zachodzi co uzasadnia przekazanie wniosku w tej części do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie.

Z tych powodów, Sąd Apelacyjny postanowił, jak w sentencji.